

Bålsang

Carl-Johan Rosenberg

Lasse Skovgaard

Cm G/h Eb/Bb F/A Ab Bb Eb Bbsus Bb Cm

Kø-lig-hed kom, al-le skyg-ger blev lan-ge Blus-sen-de ild-rødt går so-len nu ned Kom her og

10 G/h Eb/Bb F/A Ab6 Ab6/F Fm/D Gsus G Ab Eb/G Ab Eb/G

sæt dig, nu tæn-der vi bå-let Vi vil ta' va-re på af-te-nens fred Rø-gen slår op fra de knit-ren-de kvis-te,

21 Fm7 Eb/G Ab Bb Ab Eb/G Ab Eb/G Fm7 Eb/G Ab

hvirv-ler mod him-len som fug-le på flugt Gnis-ter-ne springer, vi san-ser det he-le: Lu-er-nes leg og en sød

32 Ab/Bb Bb Eb Eb G G

bræn-de-lugt

Kølighed kom, alle skygger blev lange.
Blussende ildrødt går solen nu ned.
Kom her og sæt dig, nu tænder vi bålet.
Vi vil ta' vare på aftenens fred.
Røgen slår op fra de knitrende kviste,
hvirvler mod himlen som fugle på flugt.
Gnisterne springer, vi sanser det hele:
luernes leg og en sød brændelugt.

Svalen ta'r endnu et sving over engen.
Øvre i bakkeme brøler en ko.
Solsorten klemter bekymret i hækken.
Mon vi forstyrrer dens aftensangs ro?
Ilden har fat nu, den danser og springer.
Den kan fortælle om dagen der gik.
Alt det vi nåed' og men'sker vi mødte,
det vi gik glip af og alt det vi fik.

Tusmørket samler sig, flagermus flakser.
Konen fra mosen har gang i sit bryg.
Råen fra hegnet kom frem for at græsse.
Her er så tyst nu, hun føler sig tryk.
Alt kan nu ses i de rolige flammer.
Ildtungen sender tanker på flugt:
Her er min længsel og her det jeg frygter.
Livet er smertefuldt, livet er smukt.

Mørket kom snigende, svøbte sig om os.
Natmørkets trolldom har fyldt vores sind.
Langt væk en nattevals blå serenader.
Tæt på er gløder. Vi stirrer derind.
Snart er de væk og kun asken tilbage,
men den gi'r næring til liv der fomys.
Livshjulet drejer. Et dagry vil skænke
dugvædet grokraft når dagen bli'r lys.